

Arrest

nr. 163 858 van 10 maart 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 5 maart 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 februari 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 maart 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 november 2010 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Deze aanvraag wordt ontvankelijk verklaard op 28 maart 2011.

Op 15 februari 2013 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris dat de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond is.

Dit is de thans bestreden beslissing, die aan de verzoeker werd ter kennis gebracht op 22 februari 2013 en die als volgt is gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 03.11.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 28.03.2011, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor A(...), S(...) die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur d.d. 18.01.2013 in gesloten omslag).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/E G, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd (m.n. : problemen land van herkomst,) welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene. Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen. Dat de hier ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vallen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven.”

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoeker de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht in samenhang met de motiveringsplicht.

Het middel wordt als volgt toegelicht:

“Verzoeker deed dd. 03.11.2010 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker lijdt namelijk aan het anxio-depressief syndroom ten gevolge van de oorlog in de Balkan in de jaren 2000. Hierdoor heeft verzoeker te kampen met slaapstoornissen, angst en depressies.

Ter staving bracht verzoeker in het totaal vijf medische attesten bij, opgesteld door drie verschillende artsen.

Al deze attesten bevestigen de diagnose van anxio-depressief syndroom.

Bij beslissing dd. 28.03.2011 werd verzoekers aanvraag ontvankelijk verklaard, zodat verzoeker gedurende bijna twee jaar in het bezit was van een A.I.

De arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken concludeerde echter uit de voorgelegde medische getuigschriften dat het dossier niet toelaat om het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het EVRM, zoals geïnterpreteerd door het EHRM dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte.

De Dienst Vreemdelingenzaken neemt deze motivering over.

Het komt vreemd voor dat de Dienst Vreemdelingenzaken haar beslissing motiveert ten aanzien van artikel 3 van het EVRM, terwijl verzoeker nochtans een aanvraag heeft gedaan overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Het artikel 9ter is namelijk veel ruimer opgevat dan het artikel 3 van het EVRM en stelt minder stringente voorwaarden voor een medische regularisatie. Zo is er in het artikel 9ter geen enkele verwijzing te vinden naar het vergevorderd of terminaal karakter van de ziekte, zoals dit wel vereist wordt door artikel 9 EVRM. Het feit dat er bij de verzoeker geen vitale organen zijn aangetast, zou dus inderdaad tot een afwijzing leiden onder artikel 3 EVRM, maar voor artikel 9ter is dit vergevorderd stadium niet vereist.

Het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet stelt als voorwaarde in paragraaf 1: "De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig §2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate bandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde."

De motivering die door de Dienst Vreemdelingenzaken wordt gegeven voor de weigering, is dus inderdaad een goede motivering onder het regime van artikel 3 EVRM.

Deze motivering voldoet echter niet om de afwijzing van de aanvraag overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te motiveren. Het artikel 9ter is namelijk ruimer opgevat, en daar Europese wetgeving toejuicht dat lidstaten een ruimere bescherming bieden dan het EVRM, prevaleert het artikel 9ter in deze.

De dienst Vreemdelingenzaken heeft haar beslissing aldus onjuist gemotiveerd, zowel naar vorm, daar het een motivering met betrekking tot artikel 3 van het EVRM betreft, als naar inhoud, daar het de aanvraag afwijst omdat de ziekte niet levensbedreigend zou zijn gezien de kritieke gezondheidstoestand- wat geen vereiste is onder artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dat deze zienswijze bovendien reeds door Uw eerbiedwaardige zetel bevestigd werd in onder meer de volgende arresten RvV nr. 92.258 van 27 november 2012; RvV nr. 92.397 en RvV 92.444 van 29 november 2012; RvV nr. 92.661 van 30 november 2012; RvV nr. 92.863 van 4 december 2012; RvV nr. 96.671 van 7 februari 2013 en RvV nr. 96.919 van 12 februari 2013.

Het komt bovendien vreemd voor dat de arts-adviseur tot deze bevindingen komt, die niet verenigbaar zijn met wat er in de medische getuigschriften wordt geattesteerd, en dat zonder verzoeker noch maar gezien, laat staan aan het lichaam onderzocht te hebben.

Dat de arts-adviseur geen dergelijke conclusies kan maken, laat staan motiveren wanneer er geen onderzoek aan het lichaam gebeurd is.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)'.

'Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, R.W. 1982-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.)'.

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJIS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43)

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de verzoeker, die zich blijkens de aanhef van het enige middel beroept op een schending van de motiveringsplicht, niet uitdrukkelijk aangeeft of hij de materiële dan wel de formele motiveringsplicht geschonden acht. Uit het betoog ter ondersteuning van het middel blijkt dat de verzoeker van mening is dat de bestreden beslissing onjuist is gemotiveerd, hetgeen erop duidt dat hij doelt op een schending van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het onderzoek betreffende de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht dient te worden gevoerd door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het administratief dossier en aan de toepasselijke wettelijke bepalingen, *in casu* is dit artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde kan worden aangevraagd door *"de in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft."*

Artikel 9ter, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de beoordeling van de voormelde risico's, van de mogelijkheden van en de toegankelijkheid tot behandeling in het land van herkomst of het land van verblijf, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door de ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet houdt duidelijk verschillende mogelijkheden in die onafhankelijk van elkaar moeten worden getoetst. Het gaat om verschillende hypothesen waarvan de laatste losstaat van en verder gaat dan de voorziene hypothesen inzake een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit die de basisvereiste voor de toepassing van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM; cf. RvS 28 november 2013, nrs. 225.632 en 225.633 en RvS 29 januari 2014, nr. 226.651) omvatten en de zogenaamde hoge drempel bepaald door de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM), die zich in se beperkt tot de gevallen waarin de aandoening een risico inhoudt voor het leven gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. Concreet houdt artikel 9ter van de vreemdelingenwet in dat er enerzijds gevallen zijn van een vreemdeling die actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte of aandoening die actueel een gevaar oplevert voor zijn fysieke integriteit, d.w.z. het ingeroepen risico voor het leven of een aantasting van de fysieke integriteit moet imminent aanwezig zijn en de vreemdeling is daardoor niet in staat om te reizen. Anderzijds is er het geval van de vreemdeling bij wie er actueel geen reëel risico is voor diens leven of fysieke integriteit en die dus in principe kan reizen maar die, indien er geen adequate behandeling voorhanden is voor zijn ziekte of aandoening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling. Ook al betreft het in dit laatste geval geen acute levensbedreigende ziekte, er is wel een zekere vorm van ernst vereist voor wat betreft de ingeroepen ziekte of aandoening (cf. RvS 5 november 2014, nrs.229.072 en 229.073).

In casu bracht de ambtenaar-geneesheer ten behoeve van de gemachtigde op 18 januari 2013 het volgende schriftelijke advies uit omtrent de door de verzoeker voorgelegde medische stukken:

"Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 03.11.2010.

Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften voorgelegd ter staving van de aanvraag:

*Medisch getuigschrift d.d. 26/10/2010, opgesteld door dr. Ingrid Henz, huisarts.
Geneesmiddelenvoorschrift d.d. 26/10/2010, eveneens opgesteld door dr. Ingrid Henz.
Medisch getuigschrift d.d. 05/08/2011, opgesteld door dr. Antoine Puissant, huisarts.
Medisch getuigschrift d.d. 18/10/2011, opgesteld door dr. Eric Cornet d'Elzjus, huisarts.
Medisch getuigschrift d.d. 30/01/2012, eveneens opgesteld door dr. Eric Cornet d'Elzjus.
Medisch getuigschrift d.d. 11/05/2012, eveneens opgesteld door dr. Eric Cornet d'Elzjus.*

Ik meen het dossier zoals het nu voorligt te kunnen beoordelen, spijs het gebrek aan actualisering van de medische informatie door de aanvrager sinds 11/05/2012.

Uit een studie van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften blijkt dat deze 55-jarige man in de periode oktober 2010 - mei 2012 medische zorgen kreeg in het kader van een anxio-depressief syndroom; er was hierbij ook sprake van slaapstoornissen.

De behandeling bestond uit psychologische opvolging en psychotrope medicatie, met name Lormetazepam 1 mg 1 comprimé per dag (farmaceutische stof lormetazepam: een benzodiazepine die gebruikt wordt als hypnoticum/slaapmiddel) en Mirtazapine 15 mg 1 comprimé per dag (farmaceutische stof mirtazapine: een antidepressivum).

Dr. Cornet d'Elzjus attesteerde in het medisch getuigschrift van 11/05/2012 verder dat de voorziene duur van de noodzakelijke behandeling afhankelijk was van de evolutie en dat toegang tot psychologische opvolging en medicamenteuze behandeling noodzakelijk was.

We beschikken niet over bijkomende medische getuigschriften/verslagen aangaande een eventueel uitgevoerde psychiatrische evaluatie in dit verband (zoals bijvoorbeeld een consultatieverslag

psychiatrie), ter verdere uitwerking van de psychiatrische diagnostiek en de graad van ernst. Ondanks het tijdsverloop van intussen 8 maanden ontvingen we van de betrokkene ook geen aanvullende medische getuigschriften/verslagen in dit verband en/of aangaande de verdere evolutie van het beschreven anxio-depressief syndroom met slaapstoornissen en de verdere medische (eventueel psychiatrische) behandeling/opvolging na mei 2012 en/of ter bevestiging van de aanwezigheid van een huidige ernstige psychiatrische aandoening met een direct levensbedreigend karakter of een kritieke gezondheidstoestand en een lopende noodzakelijke medische behandeling in dit verband.

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften blijkt niet dat er een actuele directe bedreiging voor het leven van de betrokkene of een actuele kritieke gezondheidstoestand is. De aangehaalde psychiatrische problematiek wordt niet bevestigd door overtuigende psychiatrische onderzoeken of door huidige noodzakelijke beschermingsmaatregelen.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een actueel reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Ik stel bijgevolg vast dat het in casu niet gaat om een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

Het hierboven weergegeven advies van 18 januari 2013 werd tezamen met de thans bestreden beslissing aan de verzoeker ter kennis gebracht. Aangezien de gemachtigde in de bestreden beslissing uitdrukkelijk naar dit advies verwijst en gelet op het bepaalde in artikel 9ter, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet dat de concrete onderzoeksbevoegdheid met betrekking tot de medische verblijfsaanvraag bij de ambtenaar-geneesheer legt, maken de motieven van dit advies integraal deel uit van de bestreden ongegrondheidsbeslissing.

In de mate dat de verzoeker betoogt dat hij blijkens de voorgelegde medische attesten lijdt aan een anxio-depressief syndroom, merkt de Raad op dat zulks niet door de ambtenaar-geneesheer wordt betwist. De verzoeker bevestigt dan ook slechts de vaststelling in het advies van 18 januari 2013 dat uit een studie van de voorgelegde getuigschriften blijkt dat de verzoeker in de periode oktober 2010 – mei 2012 medische zorgen kreeg in het kader van een anxio-depressief syndroom.

Waar de verzoeker stelt dat de ambtenaar-geneesheer concludeert dat de voorgelegde getuigschriften niet toelaten een graad van ernst vast te stellen zoals vereist door artikel 3 van het EVRM en zoals geïnterpreteerd door het EHRM en dat de gemachtigde deze motivering overneemt, wijst de Raad er op dat de verzoeker uitgaat van een onvolledige lezing van het advies van de ambtenaar-geneesheer alsook van de bestreden beslissing.

Het advies van de ambtenaar-geneesheer beperkt er zich immers geenszins toe te stellen dat verzoekers medisch dossier niet toelaat een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het EVRM vast te stellen, dat zoals het EHRM het interpreteert een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. Evenmin wordt deze passage uit het advies, in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker voorhoudt, overgenomen in de bestreden beslissing.

De desbetreffende passage uit het advies van 18 januari 2013 is geen dragend motief, minstens dient te worden vastgesteld dat de ambtenaar-geneesheer wel degelijk motieven opgeeft waarbij de door de verzoeker voorgelegde medische gegevens worden afgetoetst aan de onderscheiden toepassingsvoorwaarden van artikel 9ter, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet zodat het advies en de bestreden beslissing reeds op grond van deze motieven overeind blijven.

De verzoeker verliest met name uit het oog dat de ambtenaar-geneesheer vast stelt dat uit de vijf voorgelegde medische getuigschriften blijkt dat de verzoeker in de periode oktober 2010 – mei 2012 medische zorgen kreeg in het kader van een anxio-depressief syndroom, waarbij er sprake was van slaapstoornissen. De ambtenaar-geneesheer haalt aan dat de behandeling bestond uit psychologische opvolging en psychotrope medicatie (Lormetazepam en Mirtazapine), en benadrukt dat in het meest recente medische getuigschrift wordt geattesteerd dat de voorziene duur van de noodzakelijke behandeling afhankelijk was van de evolutie. Vervolgens wordt in de eerste plaats gesteld dat er geen bijkomende medische getuigschriften of verslagen voorliggen aangaande een eventueel uitgevoerde psychiatrische evaluatie in dit verband, ter verdere uitwerking van de psychiatrische diagnostiek en de graad van ernst en dat ondanks het tijdsverloop van acht maanden geen aanvullende medische getuigschriften of verslagen werden bijgebracht aangaande de verdere evolutie van het beschreven anxio-depressief syndroom en de verdere behandeling/opvolging na mei 2012 en/of ter bevestiging van een huidige ernstige psychiatrische aandoening met een direct levensbedreigend karakter of kritieke gezondheidstoestand en een lopende noodzakelijke medische behandeling in dit verband. Deze vaststellingen, die door de verzoeker over het hoofd worden gezien en die op geen enkele wijze worden betwist of weerlegd, vinden steun in de stukken waarover de ambtenaar-geneesheer op datum van zijn advies kon beschikken.

De ambtenaar-geneesheer besluit, naast de door de verzoeker geviseerde passage omtrent artikel 3 van het EVRM, dat uit de voorgelegde medische getuigschriften niet blijkt dat er een actuele bedreiging voor het leven of een actuele kritieke gezondheidstoestand is en dat de aangehaalde psychiatrische problematiek niet bevestigd wordt door overtuigende psychiatrische onderzoeken of door huidige noodzakelijke beschermingsmaatregelen zodat er uit de beschikbare medische gegevens geen aandoening blijkt die een actueel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die actueel een risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst. De algemene conclusie luidt dat het niet gaat om een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf. Zodoende wordt de medische verblijfsaanvraag, in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker voorhoudt, geenszins afgewezen omdat zij niet voldoet aan de graad van ernst die wordt geëist in het licht van artikel 3 van het EVRM, maar wordt wel degelijk een concrete motivering geboden als waarom de voorliggende gegevens niet toelaten enig actueel reëel risico in de zin van de beide toepassingsgevallen van artikel 9ter, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet vast te stellen.

Voor het opmaken van zijn advies heeft de ambtenaar-geneesheer zich aldus uitdrukkelijk gebaseerd op de door de verzoeker voorgelegde medische attesten die dateren uit de periode oktober 2010 – mei 2012. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker in het kader van de onderliggende aanvraag geen andere medische attesten overmaakte aan de diensten van de verweerder dan de hierboven vermelde.

Er dient op te worden gewezen dat de thans bestreden beslissing kadert in een aanvraag die de verzoeker indiende op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Bij het indienen van een aanvraag komt het onmiskenbaar aan de aanvrager toe om de nodige elementen aan te brengen teneinde het bestuur in staat te stellen om met kennis van zaken te beoordelen of de betrokken aanvraag kan worden ingewilligd in het licht van de wettelijke bepalingen die deze aanvraag regelen.

Ook uit de tekst van artikel 9ter van de vreemdelingenwet zelf blijkt reeds dat het aan de aanvrager toekomt zijn verzoek concreet te onderbouwen: hij moet een standaard medisch getuigschrift voorleggen en daarnaast moet hij ook elk nuttig gegeven omtrent zijn ziekte overmaken, zodat kan worden beoordeeld of hij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een ziekte een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. Op basis daarvan verschaft de ambtenaar-geneesheer zijn advies.

Wanneer in het meest recente medische attest gewag wordt gemaakt van een onvoorziene en niet nader bepaalde behandelingsduur, dan kan van de verzoeker worden verwacht dat zij de diensten van de verweerder in de loop van de procedure in kennis stelt van de actuele medische behandelingen. Dergelijke informatie is immers bij uitstek relevant om de actuele noodzaak aan een medische behandeling aan te tonen. De vaststelling van de gemachtigde dat er geen aanvullende getuigschriften worden bijgebracht aangaande de verdere evolutie van het anxio-depressief syndroom en de verdere

medische behandeling na mei 2012 is dan ook geenszins incorrect of kennelijk onredelijk in het licht van de beoordeling die overeenkomstig artikel 9ter, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet dient te worden gemaakt. Bovendien wijst de ambtenaar-geneesheer op goede gronden op een gebrek in de aanvraag van de verzoeker waar hij enerzijds stelt dat er geen attesten worden bijgebracht ter verder uitwerking van de psychiatrische diagnostiek. De verzoeker kan zich niet dienstig beroepen op een onzorgvuldigheid in het onderzoek van de ambtenaar-geneesheer, wanneer hij als aanvrager zelf in gebreke is gebleven om zijn aanvraag te actualiseren wat het verdere verloop van zijn aandoening en de noodzaak aan behandeling betreft.

De Raad is dan ook van oordeel dat de conclusie van de ambtenaar-geneesheer dat de bijgebrachte medische stukken niet getuigen van een actuele ziekte zoals bedoeld in de onderscheiden toepassingsgevallen van artikel 9ter, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet, niet kennelijk onredelijk noch feitelijk onjuist is. De loutere bewering van de verzoeker dat de beoordeling van de ambtenaar-geneesheer niet verenigbaar is met hetgeen in de medische getuigschriften wordt geattesteerd, wordt op geen enkele wijze onderbouwd met enig relevant feitelijk gegeven. Loutere beweringen zoals deze volstaan dan ook niet om de concrete vaststellingen in het advies van 18 januari 2013 te weerleggen.

Hoewel artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet erin voorziet dat de ambtenaar-geneesheer indien hij dit nodig acht "*de vreemdeling (kan) onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen*" dient te worden opgemerkt dat hij hiertoe niet verplicht is (cf. RvS 29 oktober 2010, nr. 208.585; RvS 16 april 2012, nr. 8348 (c)). De keuze om de vreemdeling te onderzoeken, behoort derhalve tot de autonome appreciatie van de ambtenaar-geneesheer en de bewijslast inzake de medische verblijfsaanvraag blijft in de eerste plaats op de aanvrager zelf rusten. De verzoeker toont geenszins concreet aan dat de ambtenaar-geneesheer *in casu* kennelijk onredelijk of onzorgvuldig heeft gehandeld door geen persoonlijk onderzoek uit te voeren.

De Raad wijst er tot slot nogmaals op dat de verzoeker nergens ingaat op de concrete motieven van het advies van de ambtenaar-geneesheer zoals hierboven beschreven. Nochtans is het aan de verzoeker om in het kader van het onderhavige annulatiemiddel aan te tonen dat de ambtenaar-geneesheer en met hem de gemachtigde op kennelijk onredelijke wijze of met miskennis van de hem voorliggende gegevens heeft geoordeeld.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de verzoeker niet aantoont dat de opgegeven motieven wijzen op een onzorgvuldige feitenvinding of een onaanvaardbare motivering. Het betoog van de verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van de zorgvuldigheidsplicht blijkt derhalve niet.

Het enige middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend zestien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE